

§ 7. Umowa pomiędzy zarządem obwodowym a daną instytucją (§ 6) ma być sporządzona na piśmie, podpisana przez przewodniczącego i dwóch członków zarządu obwodowego i zawierać winna:

- a) upoważnienie danej instytucji do wykonywania w imieniu zarządu obwodowego powierzonych jej czynności „funduszu bezrobocia” z powołaniem się na art. 22 ustawy i niniejsze rozporządzenie;
- b) ściśle wymienienie przysługujących danej instytucji uprawnień, wypływających z tytułu wykonywania powierzonych jej czynności;
- c) zobowiązanie danej instytucji do wykonywania powierzonych jej czynności zgodnie z instrukcjami, jakie od zarządu obwodowego otrzyma, jak również zobowiązanie do wykonywania wszelkich innych zleceń zarządu obwodowego, umową nieprzewidzianych, lecz ściśle z akcją zabezpieczeniową związanych;
- d) ściśle określenie warunków wynagrodzenia;
- e) ściśle oznaczenie terenu działania i
- f) zobowiązanie do prowadzenia odrębnej rachunkowości dla czynności powierzonych.

§ 8. Wydatki Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy i ich oddziałów, dokonywane na rzecz funduszu bezrobocia z reguły pokrywane są przez właściwe biura tego funduszu w granicach ustalonego preliminarza budżetowego zarządów obwodowych. W szczególności Państwowe Urzędy Pośrednictwa Pracy, względnie ich oddziały, otrzymają od funduszu bezrobocia zwrot części swoich własnych wydatków biurowych, o ile fundusz bezrobocia otrzymuje od Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy pewne świadczenia, jak: wspólny lokal, światło, opał, użytkowanie martwego inwentarza i t. p.

§ 9. Personel Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy, względnie ich oddziałów, nie wyłączając kierowników, może otrzymywać od funduszu bezrobocia za sprawowanie w godzinach pozabiurowych powierzonych im dodatkowych czynności na rzecz funduszu bezrobocia miesięczne wynagrodzenie w formie ustalonej przez centralne organa funduszu bezrobocia w porozumieniu z Ministerstwem Pracy i Opieki Społecznej.

§ 10. W razie niemożności wykonania powierzonych Państwowym Urzędem Pośrednictwa Pracy, względnie ich oddziałom, czynności w granicach swoich etatów, fundusz bezrobocia:

- a) przydziela Państwowym Urzędem Pośrednictwa Pracy, względnie ich oddziałom, swoich funkcjonariuszy, którzy w zakresie funkcjonowania podlegają kierownikom Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy, służbowo zależą od dyrekcji funduszu;
- b) względnie przyznaje ryczałt, stosownie do zapotrzebowania Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej na koszt powiększenia etatów kierowniczych stanowisk P. U. P. P. i ich oddziałów.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

772.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 2 września 1924 r.

w sprawie zawieszenia i zmiany w stosunku do pewnych kategorii robotników, niektórych przepisów art. 2 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Na mocy art. 38 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 67, poz. 650), zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze dotyczy następujących kategorii robotników:

- 1) robotników, podlegających obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia, których stosunek najmu pracy został rozwiązany przed wyznaczonym przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej i ogłoszonym w „Monitorze Polskim” dniem rozpoczęcia akcji zabezpieczeniowej na danym terenie, oraz
- 2) robotników, którzy reemigrowali do Polski po 1 stycznia 1923 roku, nie należąc do emigrantów sezonowych i których stosunek najmu pracy w kraju lub zagranicą został rozwiązany przed dniem rozpoczęcia na danym terenie akcji zabezpieczeniowej.

§ 2. W stosunku do wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia kategorii robotników zawieszają się przepis art. 2 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, dotyczący obowiązku pozostawiania zabezpieczonego w stosunku najmu pracy przez 20 tygodni w 12 miesiącach przed dniem zgłoszenia rozwiązania tego stosunku, oraz przedłużają się zgodnie z poniższymi przepisami termin zgłoszeń w Państwowych Urzędach Pośrednictwa Pracy przez wymienionych kategorii robotników swego prawa do świadczeń.

§ 3. Wymienieni w punkcie 1 § 1 niniejszego rozporządzenia robotnicy mają prawo do otrzymywania zasiłków, przewidzianych ustawą o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, o ile

- a) w ciągu miesiąca od dnia rozpoczęcia akcji zabezpieczeniowej na danym terenie zostaną zarejestrowani przez odnośne Państwowe Urzędy Pośrednictwa Pracy, jako bezrobotni, oraz
- b) udowodnią, że pozostawali w stosunku najmu pracy w przedsiębiorstwach wymienionych w art. 1 ustawy co najmniej przez 20 tygodni w okresie czasu po 1 lipca 1923 r.

§ 4. Wymienieni w punkcie 2 § 1 niniejszego rozporządzenia robotnicy mają prawo do otrzymywania zasiłków, przewidzianych ustawą o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, o ile

- a) w ciągu miesiąca od dnia rozpoczęcia na danym terenie akcji zabezpieczeniowej zostaną zarejestrowani przez odnośny Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy, jako bezrobotni, oraz
- b) udowodnią, że pozostawali w stosunku najmu pracy w kraju, zagranicą lub też w kraju

i zagranicą w przedsiębiorstwach, wymienionych w art. 1 ustawy, co najmniej przez 20 tygodni w okresie czasu po 1 stycznia 1923 r. Jako dowody w tym względzie winny być przedstawiane bądź zaświadczenia właściwych zakładów pracy, bądź też potwierdzone przez polskie władze konsularne zaświadczenia zagranicznych robotniczych organizacji zawodowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

773.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 2 września 1924 r.

w sprawie regulaminu oraz trybu postępowania obwodowych komisji odwoławczych.

Na podstawie ustępu 1 art. 26 i art. 39 ustawy z 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. 1924 r., № 67, poz. 650), zarządza się co następuje:

§ 1. Obwodowa komisja odwoławcza składa się z przewodniczącego, członków oraz ich zastępców w ilości, odpowiadającej potrzebom akcji zabezpieczeniowej w danym obwodzie.

Zależnie od przebiegu akcji zabezpieczeniowej zarząd główny funduszu bezrobocia na wniosek przewodniczącego obwodowej komisji odwoławczej określa liczbę kompletów orzekających tej komisji, które mogą urzędować stale lub w miarę potrzeby bądź w miejscowości, będącej siedzibą odpowiedniego Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy, bądź też w odległych większych skupieniach bezrobotnych.

§ 2. Komplet orzekający komisji odwoławczej składa się z przewodniczącego i 2 członków: 1 przedstawiciela robotników i 1 pracodawców.

Przewodniczącego obwodowej komisji odwoławczej oraz jego zastępców mianuje Minister Pracy i Opieki Społecznej na wniosek zarządu głównego funduszu bezrobocia. Pozostałych członków obwodowej komisji odwoławczej mianuje na okres 1 roku zarząd główny funduszu bezrobocia.

Członkami obwodowej komisji odwoławczej nie mogą być członkowie zarządu głównego lub zarządu obwodowego funduszu bezrobocia.

Nadzór ogólny nad obwodową komisją odwoławczą sprawuje przewodniczący, który sprawy dotyczące członków komisji wnosi do zarządu głównego.

§ 3. Do właściwości obwodowej komisji odwoławczej należy orzecznictwo wyłącznie w sprawach odwołań osób zabezpieczonych od decyzji zarządów obwodowych funduszu bezrobocia, określających uprawnienia bezrobotnych na mocy ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

§ 4. Obwodowe komisje odwoławcze rozpatrują tylko te odwołania, które zostały wniesione w terminie dniu 8, licząc od dnia podania skarżącemu do wiadomości decyzji zarządu obwodowego.

Obwodowa komisja odwoławcza winna wydać orzeczenie ostateczne w terminie 14-dniowym, licząc od dnia wniesienia odwołania.

§ 5. Obwodowe komisje odwoławcze rozpoznają odwołanie bądź na posiedzeniach publicznych z udziałem osób, wnoszących odwołanie względnie ich pełnomocników, oraz w razie potrzeby świadków, biegłych i rzeczoznawców, — bądź na posiedzeniach niejawnych.

Uchwały obwodowych komisji odwoławczych zapadają zwykłą większością głosów, przewodniczący głosuje ostatni.

Obrady komisji mają być protokółowane. Protokóły posiedzeń komisji odwoławczych mogą być w razie potrzeby przeglądane przez osoby interesowane, względnie ich pełnomocników z wyjątkiem dni posiedzeń i poprzedzających posiedzenia.

§ 6. Obwodowe komisje odwoławcze mogą:

- uznać odwołanie za nieuzasadnione i zatwierdzić zaskarżoną decyzję zarządu obwodowego w całości;
- uznać odwołanie za uzasadnione, uchylić zaskarżoną decyzję zarządu obwodowego oraz polecić zarządowi obwodowemu ponowne rozpatrzenie sprawy;
- uznać odwołanie za częściowo uzasadnione, uchylić część zaskarżonej decyzji, zaś resztę decyzji zatwierdzić;
- zaskarżoną decyzję w całości lub w części zmienić. W razie konieczności obwodowa komisja odwoławcza może zarządzić przeprowadzenie przez zarząd obwodowy dodatkowego postępowania dowodowego.

§ 7. Pismo odwoławcze bezrobotny wnosi do zarządu obwodowego, którego postanowienie zaskarża. Skarga winna zawierać:

- oznaczenie komisji odwoławczej;
- imię, nazwisko i dokładne miejsce zamieszkania skarżącego, względnie pełnomocnika;
- oznaczenie zaskarżonej decyzji i datę podania jej do wiadomości bezrobotnemu;
- wyraźne oświadczenie, w jakich punktach decyzja zarządu obwodowego, zostaje zaskarżona, treściwe podanie motywów odwołania, wniosek o uchylenie lub zmianę decyzji oraz oznaczenie, czego domaga się skarżący;
- oznaczenie załączników i ich ilości;
- podpis osoby, wnoszącej odwołanie względnie osoby przez nią pisemnie upoważnionej, przyczem formalne poświadczenie pełnomocnictwa nie jest wymagane. Za osobę niepiśmienną odwołanie winno być podpisane przez inną osobę.

§ 8. Zarząd obwodowy po otrzymaniu odwołania ma obowiązek:

- po rozpatrzeniu odwołania wyczerpująco uмотywować swoją decyzję na piśmie i w razie potrzeby bronić swego stanowiska przez